

[Finansministeren.]

sætningen og forbrugsmulighederne, dels må henvises til den nedgang, der er i boligbyggeriet, og som selvfølgelig også har en vis indflydelse på mulighederne for at sælge disse varer.

Der er én ting, som det måske er værd at fremhæve ved denne lejlighed, og det er, at loven sådan set har virket efter de hensigter, der egentlig var med den. Vel er der foregået en nedgang i produktionen og afsætningen på hjemmemarkedet, men denne nedgang er delvis opvejet — jeg siger udtrykkelig delvis opvejet — af en forøget eksport, og jeg synes, der er grund til at glæde sig over, at vi har kunnet notere denne fremgang i eksporten af disse hvidevarer.

Jeg bliver også nødt til at sige, at det kan være lidt vanskeligt at holde sammen på statens finanser, hvis man først vedtager skattelettelser, hvoraf en stor del jo kontrolleres som en nedgang i overskuddet på statens budget, idet — og det var jo også inde i drøftelserne — disse skattelettelser ikke kunne dækkes ind igennem de besparelser, som skulle følge dem. De finansskøn, der ligger, viser jo, at vi i indeværende år allerede har mistet det overskud, der var budgetteret med, at vi snarere må forvente, at vi får et underskud, og at vi for det kommende år må budgettere med et betydeligt underskud på drifts- og anlægsbudgettet. Vi har i disse finansplaner naturligvis regnet med de indtægter, som flyder også af denne afgift. I det kommende finansår er der indbudgetteret et provenu på 175 mill. kr., som er indregnet i det finanslovsforslag, der om kort tid skal forelægges her i folketinget.

Hvis man på den ene side vil forhindre mulighederne for at få gennemført de indtægter, der er behov for, for at holde balance i staten og på den anden side gang på gang stiller krav om øgede udgifter i forbindelse med den beskæftigelsessituation, man står over for, ja, så begynder det jo at halte lidt med den saglige vurdering af de faktiske forhold. Det kan jeg naturligvis kun beklage, men man kan altså ikke tilsidesætte ønsker om øgede udgifter og samtidig tro, at man kan klare disse problemer ved at foreslå ophævelse af afgifter. Vi lægger megen vægt på den værdi og den eksportforøgelse, som har fulgt disse afgifter, og jeg håber

også, man vil forstå nødvendigheden af, at denne lovgivning fortsætter.

Jeg må måske til slut minde om, at vi fra regeringens side oprindelig havde foreslået en midlertidig lov, der var på $33\frac{1}{3}$ pct. Denne lov blev under udvalgsbehandlingen ændret efter ønske fra et flertal i udvalget til at være en permanent lov, men til gengæld kun på de nævnte 20 pct. Med denne baggrund må jeg sige, at det virker overraskende, at man nu møder med et sådant lovforslag.

Heinesen (S):

Forslaget går ud på at ophæve en del af det storebededagsforlig, som socialdemokratiet ikke deltog i: Vi stemte imod samtlige forslag til afgiftsforhøjelser ved tredjebehandlingen. Socialdemokratiet kan i konsekvens heraf støtte det foreliggende forslag.

Vor begrundelse for at gå imod afgiftsforslagene i maj var, at de ikke blev gennemført i en økonomisk-politisk sammenhæng, som vi kunne acceptere. Som betingelse for vor medvirken stillede vi en række krav, som regeringen ikke ville opfylde. Nogle af disse krav har vi gentaget under sommerens og efterårets forhandlinger med regeringen, men en væsentlig del af dem er stadig væk ikke imødekommet.

Det gælder bl. a. forslagene om, at kapitalvindingsafgiften skærpes for de virkelige kapitalgevinster, at der pålægges penge- og realkreditinstitutionerne pligt til at opkræve en kuponskat, og at de socialt urimelige nedskæringer fjernes fra regeringens spareplan. Disse uopfyldte krav er en tilstrækkelig begrundelse for at give tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Under majforhandlingerne forlangte vi desuden, at afgiftsforslagene blev udformet sådan, at urimelige beskæftigelsesmæssige virkninger for enkelte arbejdspladser blev undgået. Vi ved nu, at en række af de afgiftsforhøjelser, der blev gennemført, har skadet beskæftigelsen på adskillige arbejdspladser, og den nuværende store arbejdsløshed taler i sig selv for at ophæve afgifterne.

Jeg bemærkede finansministerens finanspolitiske betæneligheder, men disse betæneligheder ville jeg ellers have troet vi kunne se bort fra i disse dage, hvor regeringen selv stiller nye skattelettelser i udsigt,